

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Jeg skal tillade mig for det høje Ting at forelægge det af Landstinget vedtagne Forslag til Lov om Tilsyn med Herberger, Arbejdshjem m. v. i den Skikkelse, dette Forslag har faaet efter forskellige af det samlede Landstingsudvalg stillede Ændringsforslag, som jeg har tiltraadt. Det i Landstinget fremsatte Forslag svarede i alt væsentligt til det i Folketinget i Samlingen 1931—32 fremsatte og af Folketinget vedtagne Forslag, der siden har været forelagt Landstinget i hver Rigsdagssamling, uden at der før nu er lykkedes at faa det gennemført. Jeg skal ganske kort henlede Opmærksomheden paa de mere væsentlige Ændringer, som det oprindelige Lovforslag er undergaaet.

I Lovforslagets § 5 er det oprindelige Forslags Bestemmelse om, at Herberger og Arbejdshjem undergives Tilsyn af en af Socialministeren udnævnt Inspektør, ændret derhen, at Tilsynet udøves af lokale Udvalg, sammensat paa den i Paragraffen angivne Maade. De eventuelle Udgifter ved Udvalgenes Virksomhed udredes og fordeles efter den i § 8, Stk. 2, fastsatte Regel. — I Forslagets § 6 er Forpligtelsen for de ved Lovens Ikrafttræden bestaaende Herberger og Arbejdshjem til at indgive Andragende om Tilladelse til fornyet Virksomhed ændret til en Forpligtelse til at anmelde deres Virksomhed for det lokale Udvalg, saaledes at der for hver Institution skal foreligge et Reglement godkendt af Udvalget. — I det ændrede Forslags § 8 er indføjet en Bestemmelse om Virkningen af betydelige Mangler ved Institutionens Indretning, saaledes at Institutionen eventuelt kan kræves nedlagt.

Bestemmelsen i det oprindelige Forslags § 7 om, at Socialministeren fastsætter almindelige Regler for Herbergers og Arbejdshjems Indretning og Virksomhed samt for Samarbejde mellem disse, er udgaaet, efter at Statstilsynet er foreslaaet afløst af Tilsyn gennem de lokale Udvalg. — Ogsaa Bestemmelsen i det oprindelige Forslags § 8 om, at Socialministeren kan bestemme, at der skal træffes særlige Foranstaltninger med Hensyn til Personer under 21 Aar, er udgaaet. — I Forslagets § 7 er indføjet nærmere Bestemmelser om de lokale Udvalgs Tilsyn med Institutionerne — man kan her sammenligne med det oprindelige Forslags § 10.

I det oprindelige Forslags §§ 11 og 12 fandtes der Bestemmelser om eventuel Forpligtelse for en Kommune til Oprettelse af Herberger samt om Tilskud til Afholdelse

af de dermed forbundne Udgifter. Disse Bestemmelser er udgaaet. Derimod opretholdes i Forslagets § 8 en Bestemmelse, svarende til det oprindelige Forslags § 13, saaledes at der kan ydes et Tilskud, hvis et ved Lovens Ikrafttræden bestaaende Herbergs eller Arbejdshjems Indretning lider af saadanne Mangler, at disses Afhjælpning maa anses for at være nødvendig for Institutionens fortsatte Virksomhed. Tilskudsregelen er ændret saaledes, at Tilskudet fordeles paa de i vedkommende Amt beliggende Kommuner efter Folketal. For Københavns Vedkommende udredes det fulde Tilskud af Kommunen.

Den i det oprindelige Forslags § 14 indeholdte Bestemmelse om særlig Adgang til Tilskud til Driften af Herberger er bortfaldet. — Da man har anset et Samarbejde mellem Institutionerne for at være af Betydning, er der i § 9 indføjet en Bestemmelse om Adgang til Tilskud til Sammenslutninger af Herberger og Arbejdshjem, der har til Formaal at tilvejebringe et nærmere Samarbejde mellem Institutionerne og at fremskaffe Oplysninger angaaende Gæsternes Forhold og Optræden. — I § 10 bestemmes, at Socialministeren kan fastsætte Regler for Samarbejde mellem den offentlige Arbejdsanvisning og de i denne Lov omhandlede Institutioner — omtrent det samme stod i det oprindelige Forslags § 7.

Saaledes som Lovforslaget nu er formuleret, afviger det — hvad ogsaa fremgaar af, hvad jeg her har udtalt — paa adskillige Omraader fra det oprindelige Forslag. For mig har imidlertid Formen for det Tilsyn, som skal føres med Herberger og Arbejdshjem, ikke været afgørende. Det, der maa være afgørende, er, om Tilsynet kan blive virkelig effektivt. Amtsudvalgene vil nu faa den Opgave at gennemføre Tilsynet. Jeg maa mene, at det sikkert vil komme til at skorte noget paa Ensartethed i Tilsynet og paa Opfyldelse af de Krav, der vil blive stillet over for de i Loven omtalte Institutioner. Paa den anden Side finder jeg det rimeligt at gennemføre Lovforslaget, som det nu er vedtaget i Landstinget, fordi det dog trods alt er et betydeligt Fremskridt. Vi vil nu faa Erfaring om, hvordan Tilsynet vil virke, ogsaa Erfaring med Hensyn til de Svagheder, der maatte være ved det, og vi faar derved et sagligt Grundlag for til sin Tid, hvis det maa anses for rimeligt, at stille Forslag om Ændringer med Hensyn til Formen for Tilsynet.

Paa et andet Punkt har jeg heller ikke været helt glad ved den Ændring, der er sket, nemlig med Hensyn til Oprettelse af